

Lanzarotella vuoret ja kukat kuuluvat yhteen.

Tuliperäiset Kanariansaaret kutsuvat patikoimaan

30.10.2026 5.00

Hiekkarantojen Gran Canarian upea vuoristoseutu rinteineen ja laaksoineen takaa aktiivilomailijoille uudenlaisia elämyksiä turvallisesti. Tulivuorten Lanzarote ei jätä ketään kylmäksi.

Teksti ja kuvat: ADRIÁN SOTO

Yhä useammat suomalaiset ovat löytäneet Gran Canarian patikointireitit. Norjalainen **Anita Løvelong**, joka miehensä **Birgerin** kanssa on kirjoittanut useita patikointikirjoja, ihmettelee kuitenkin, ettei suomalaisia juuri näy vuoristoreiteillä.

- Rantakohteista ja hotellien uima-altailta suomalaisia löytää, mutta harvoin heitä näkee täällä vuoristossa, Anita sanoo.

Arvioidaan, että saarella on noin 40 hoidettua patikkareittiä. Viranomaiset ovat satsanneet matkailumuotoon ja satoja kilometrejä niin sanottuja kuninkaallisia teitä on otettu käyttöön. Ne ovat vanhoja kivettyjä teitä, jotka olivat jääneet unohduksiin asvalttiteiden valmistuttua.

Kattava bussiverkosto takaa patikointireittien alku- ja loppupäihin hyvät yhteydet. Global-yhtiön bussilla pääsee viikoittain uudelle patikkareitille. Myös taksilla on helppo liikkua ja maksu on noin euron kilometriltä.

Las Palmasin hiekkarannalta lähtee appelsiinitarhojen läpi vievä Bandaman reitti.

Vajaan neljän kilometrin kohdalla on tulivuoren kraateri, jonka reunaa polku seurailee ja laskeutuu alas kraaterin pohjalle. Kraaterista nousun jälkeen patikoijan vaivat palkitaan hyvätasoisen ravintolan maukkaalla lounaalla.

Kanarialla voi patikoida kaikkina vuodenaikoina, sillä sääolosuhteet ovat luonnosta nauttivalle mitä parhaat. Saaren lukuisat mikroilmastot avautuvat vuoristorinteillä ja laaksoissa samoilijalle.

Patikointiohjeet ovat yksinkertaiset ja selkeät. On varattava aina riittävästi aikaa, ei kannata kiirehtiä eikä panikoida. Maastoon ei pidä lähteä, jos lämpömittari näyttää epäinhimillisiä lukemia. Reissuun on varattava hyvät maastokengät ja mukavat sukat, tuuli- tai sadetakki, vesipullo, hattu, kevyet evät ja aurinkovoide. Reppua pakatessa on myös hyvä muistaa, että luontoon ei jätetä mitään, vaan roskat tuodaan takaisin jätehuollon kautta hävitettäviksi. Turvallisuuden kannalta tärkeää on ottaa mukaan täyteen ladattu matkapuhelin, sillä kännykkä toimii kaikkialla saarella. Yleinen hätänumero on 112. Lisäksi mukaan on otettava taskurahaa, koska maksukortit eivät aina kelpaa vuoristossa.

Asiantuntijat varoittavat lähtemästä patikkamatkalle yksin. Suomalaisilla matkanjärjestäjillä, paikallisella matkailutoimistolla ja yksittäisillä hotelleilla on ohjelmistossa patikkaretkiä.

Seikkailu odottaa.

Reitti nro 1.

Llanos de la pez-Cruz de Tejeda

Viisi kilometriä pitkä reitti kulkee saaren keskiosassa noin 1500 metrin korkeudessa. Reitin lähtöpaikalle pääsee helposti Maspalomasista kolme kertaa päivässä, kello 11, 16 ja 17, bussilla numero 18.

Lähtöpaikka on mäntymetsässä Llanos de la Pezin tienristeyksen vieressä, alueella on myös piknik- ja telttailumahdollisuus. Hyvin merkitty polku lähtee kanarianmäntyjä kasvavasta metsästä. Puu kasvaa 700-1400 metrissä ja se on niin yleinen laji saarella, että yli puolet Kanarian kasvillisuudesta on nimenomaan mäntyä. Se voi kasvaa jopa 30 metrin korkuiseksi ja runko voi olla yli metrin paksuinen.

Metsän jälkeen avautuu jättimäinen luonnon taideteos, Tejedan kraateri. Koko saaren keskiosa on kraaterin sisällä ja sen reunalla kohoaa Roque Nublo 1813 metrin korkeudessa. Eroosio on tehnyt ihmeitä. Huipulla seisoo 80 metriä korkea kivi, jonka keskellä on pyöreä reikä. Veistos on veden ja tuulen aikaansaama.

Roque Nublo on Gran Canarian symboli

Kraaterin toisella puolella ovat Sándara-vuoret ja niiden takana siintää Teneriffan 3 800 metriä korkea Teide-vuori. Tämä luonnonruskean, punaisen ja mustan sävyinen amfiteatteri on ainutlaatuinen. Kraateri syntyi noin neljätoista miljoonaa vuotta sitten. Vulkaaninen aktiivisuus oli niin voimakasta, että lähes koko saari peittyi laavaan.

Kraateri vastaa italialaisen renessanssiklassikon **Dante Alighierin** kuvausta helvetistä. Täällä tuli sammui onneksi jo miljoonia vuosia sitten.

Reitillä hiljaisuus on täydellinen. Kotkat liitävät etsimässä syötävää. Niiden herkkua ovat Kanarian liskot, jotka ovat saaren suurimpia villieläimiä. Kirkkaana päivänä Atlantin sininen puutarha näyttää maagiselta. Luonnon voima ja kauneus vetävät kulkijan hiljaiseksi.

- Olen kulkenut tämä reitin ehkä kaksitoista kertaa, mutta haluan tulla aina uudestaan. Täällä jos missä mieli lepää, sanoo kokenut norjalainen **Birger Loveland**.

Patikkareitti kulkee pitkin kraaterin reunaa ja 3,5 kilometrin kohdalla alkaa taas mäntymetsävyöhyke. Polku nousee Almegrían korkeudelle, kunnes se laskeutuu alas reitin päätepisteeseen, Cruz de Tejedaan. Paitsi mäntyjä, reitin varrella voi ihailla palmuja, kaktuksia ja monia saaren alkuperäisiä kasvilajeja kuten Aeonium-pensaita. Suuri osa kasveista kukkii kevätkesällä.

Ei voi sanoa, että reitillä olisi ollut tungosta. Koko matkalla tuli vastaan vain yksi irlantilaispariskunta. Hyviin tapoihin kuuluu vaihtaa pari sanaa vastaantulevien kanssa. Irlantilaiset vakuuttivat reitillä kaiken olleen kunnossa, eikä muita kulkijoita ollut näkynyt.

Cruz de Tejedan kylä on saaren keskipiste, joka sijaitsee 1510 metrin korkeudessa. Siellä seisoo kivestä veistetty Kristus-patsas. Monet kanarialaiset perheet tulevat vilkkaaseen kylään syömään viikonloppuisin. Kristus-patsaan takana on Parador-hotelli, josta saa paikallisia herkkuja kuten vuohenjuustoa, karitsaa ja kanarialaisia viinejä. Lounas maksaa 10-15 euroa. Tejedasta pääsee bussilla takaisin Maspalomasiin tai Terorin kaupunkiin.

Volcán de Fuego -vuori kiehuu Lanzarotella.

Kolmasosa Lanzaroten pinta-alasta on laavakentän peitossa.

Gran Canarian symboli, Roque Nublo -kivi seisoo 1813 metriä meren yläpuolella.

Reitti nro 2.

Cruz de Tejeda - Teror

Reitti, jonka pituus on 13,5 kilometriä, lähtee 1500 metrin korkeudesta ja päättyy saaren koillisosaan 600 metriin.

Reitillä kuljetaan kahdella eri ilmastovyöhykkeellä. Ylhäällä on mäntymetsää ja kuiva ilmasto. Kun reitti laskeutuu noin 700 metriin, ilmasto muuttuu kosteaksi ja siinä puhaltavat pohjoisen tuulet, *alisios*.

Reitti lähtee Paradorin kohdalta. Alussa polku vielä hieman nousee ja ulottuu 1610 metriin Cruz Chican kohdalla. Sitten se viettää alaspäin ja kohta ollaankin mäntymetsässä. Metsän jälkeen tullaan laaksoon, jossa polku vie laakson jyrkälle yläreunalle. Cueva Corchon kohdalla on upea viljelymaa, missä voi ihailla lehmuksia, laakeri-, kastanja- ja saksanpähkinäpuita.

Vehreys on erilainen kuin Tejedan kraaterin ympäristö. Polku laskeutuu mukavasti alas ja vastassa on La Calderetan kraateri. Matka jatkuu Vallesecon hedelmätarhojen täyttämään laaksoon, joka on myös saaren vihannespuutarha. Reitti on tullut alas 400 metriä ja 1100 metrin korkeudessa on kaunis valkoinen kylä, Tierras Blancas, missä on sopiva paikka pysähtyä välipalalle.

Polku jatkuu El Tesolle, missä se painuu jyrkästi alas kuilun pohjalle, jossa kasvillisuus on erittäin rikasta. Täällä voi nähdä saaren harvinaisuuden, kellomaisen Canarina Canariensisin ja villejä appelsiinipuita. Laakson pohjalla muutama kylä koristaa kuvankauniita maisemia.

Lopuksi reitti kulkee alas Los Llanosiin, missä ollaan lähellä 13 000 asukkaan Terorin esikaupunkia. Terorissa voi tutustua Mäntyneitsyen basilikaan ennen bussiin nousemista. Bussi vie Las Palmasiin tunnin välien.

Lanzaroten vulkaanisesta maisemasta joko pitää tai ei pidä.

Suhteellisen pienellä saarella on 236 tulivuorta. Saarella on pituutta 58 kilometriä ja leveyttä 35.

Viimeksi tulivuoret purkautuivat vuosina 1730-1736 ja 1824.

Ensin mainitun, kuusi vuotta kestäneen purkauksen silminnäkijäkertomuksen mukaan luonnon viha tuhosi kolmasosan saaresta. Silminnäkijä oli Yaizan kylän pappi, joka uskoi Jumalan suojelukseen. Hän jäi keskelle tulivuorenpurkausta ja maanjäristystä, mutta selvisi hengissä.

Tuolloin sai muotonsa Timanfayan kansallispuisto. Laavameri peittää suurimman osa kansallispuistosta ja kraatereita on kaikkialla. Maailmanlopun maisema on pysynyt sellaisena kuin se purkauksen jälkeen oli.

Vuokra-autolla pääsee vain Montaña del Fuegoon asti. Siellä järjestetään tulivuoren energianäytöksiä ja paikassa on myös ravintola ja pieni kauppa. Jos haluaa kiertää kansallispuistoa, tulee osallistua opastetulle bussiretkelle. Kansallispuistossa ei voi itse autoilla eikä kävellä.

Timanfaya on Lanzaroten huippukohde, mutta siellä on paljon muutakin katsottavaa. Paikallisen taiteilijan **Cesar Manriquen** kädenjälki näkyy kaikkialla, esimerkiksi Jameos del Agua -puistossa saaren koillisosassa. Se on osittain maanalainen puisto, joka muodostui Corona-tulivuoren purkauksessa. Ensimmäisessä luolassa elää harvinainen pieni ja sokea albiinorapulaji. Puistossa toimii myös vulkanologian tutkimuskeskus.

Puiston lähellä on noin seitsemän kilomeriä pitkä kaksikerroksinen Cueva de los Verdesin luola Coronan purkauksen tuloksena. Jos kirjailija **Mark Twain** olisi nähnyt luolan, hänen sankaripoikansa Tom Sawyer olisi seikkaillut täällä.

Pohjoisosassa on Mirador del Rion näköalapaikka. Näkymät Atlantille ja pienelle Graciosan saarelle ovat huikeat. Kahvila ja informaatiokeskus ovat Cesar Manriquen työtä ja ne sijaitsevat 475 metriä merenpinnan yläpuolella.

Patikkareitti:

Yaiza-Salinas de Januvio-Yaiza.

Patikointi Lanzarotella on erilaista kuin Gran Canarialla. Tuuli puhaltaa lähes aina, ja monet reitit on asvaltoitu, koska suuri osa saaresta on laavan peitossa ja kolmasosa saaresta on suojeltu.

Gran Canaria on pienehkö saari eikä tieveroa ole, mutta maastovaihteluiden vuoksi myös lyhyeen matkaan saattaa mennä yllättävän paljon aikaa. On tärkeää lukea patikointireittien opasteet.

Tejedan kraatteri hallitsee Gran Canarian keskiosaa.

Päärynäviljelmä vuoristossa.

Yaizasta alkavalla reitillä on pituutta noin kuusi kilometriä. Yaiza on noin 10 000 asukkaan kaupunki, jossa on yksi saaren kauneimmista kirkoista. Iglesia de los Remediosin luona on patikkareitin lähtöpiste. Reitin ensimmäinen jakso on vanhaa asvalttitietä, joka kulkee aivan laavameren reunalla ja taustalla kohoavat Timanfayan tulivuoret. Alueella on vielä pystyssä muutama tulivuorenpurkauksessa säilynyt maatalo.

Janubio oli tärkeä satama, mutta sekin tuhoutui, kun merivesi peitti alueen. Seurauksena syntyi suolakenttä, jota myöhemmin alettiin hyödyntää. Se oli jossakin vaiheessa Kanariansaarten tärkein suolantuotantolaitos. Nyt se tuottaa noin 10 000 tonnia suolaa vuodessa, mikä on vain kymmenen prosenttia sen kapasiteetista.

Polku vie kulkijan takaisin Yaizaan. Restaurant La Era on saaren mielenkiintoisimpia ravintoloita. Ravintolarakennus on perinteistä Lanzaroten arkkitehtuuria. Ravintolan puutarha on myös kiinnostava ja sitten vain nauttimaan keittiön antimista, sillä patikointi tekee nälkäiseksi.

Palomiehet harjoituksessa mäntymetsässä.

Tabaiba- ja aeonium-kasvit kestävät pitkiä aikoja ilman vettä.

Suurin osa patikointireiteistä on hoidettu hyvin.

Bandaman näköalapaikalta näkee Las Palmasin kaupunkiin.

Viiniviljelmä Gran Canarian vulkaanisella maaperällä.

Las Palmas avautuu patikoijalle monesta suunnasta.